Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

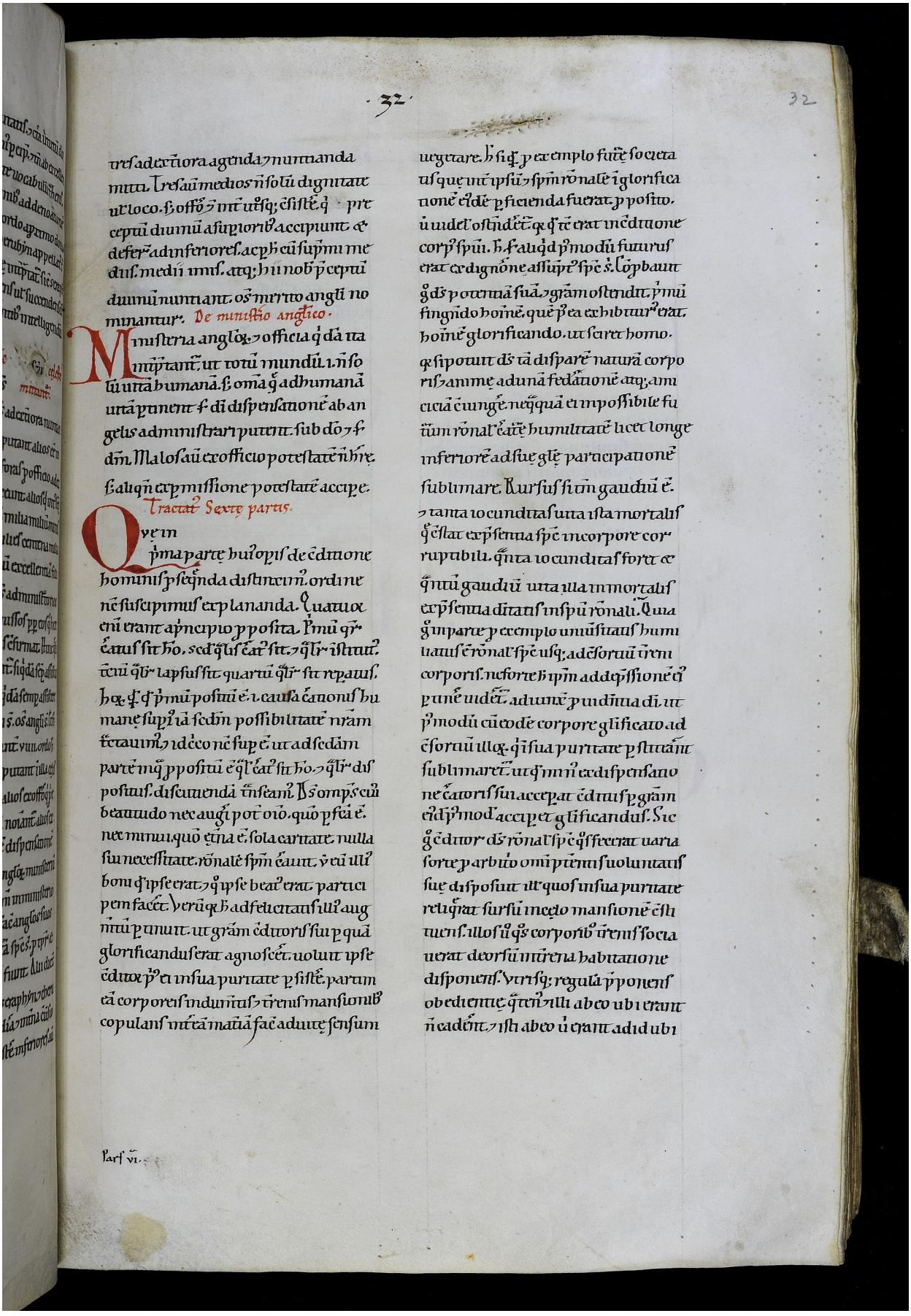

· 32 ·

32

ure ad ecclīa ora agenda ⁊ nūtianda
mitta. Tres aũ medios nr̄ solũ dignitate
ut loco. ſ. offō ⁊ mĩe usq; ẽsistẽ. q̄ pre
ceptũ diuinũ a superioribꝫ accipiunt &
deferẽ ad inferiores. accipiũt cũ supmi me
dius medij imis. atq; hũi nob̄ p̄ceptũ
diuinũ nuntiant. os̄ mirũ no angli no
minantur. De ministio anglico.

Ministeria angl̄oꝝ ⁊ officia q̄ dã ita
mūltant. ut totũ mundũ. i. nr̄o
lũ uitã humanã. ſ. oīa q̄ ad humanã
uitã pertinent. & dispensatione ab an
gelis administrari putent. sub dō ⁊
dñm. Malos aũ ex officio potestatẽ nr̄e
ſ. aliq̄n ex p̄missione potestatẽ accipe.

Tractat̄ Sexte partis.

Qve in
p̄ma parte huius op̄is de ẽdatione
hominis p̄secũda distinctione ordine
ne fuscepimus exp̄lanãda. Quatuor
enim erant a principio p̄posita. P̄mũ q̄r
ẽ causa sit ho. sed q̄lis ẽat sit. ⁊ q̄lis fuerit.
ẽ cui q̄lis lapsus sit quartũ q̄lis sit reparus.
hoc. ſ. q̄ p̄mũ posuimus ẽ. ex causa ẽ canonis hu
manę supl̄ãtationis ẽdm possibilitatẽ nr̄am
ẽtauimus. id ẽ ne sup ẽ. ut ad sedãm
partẽ mq̄ p̄posita ẽ q̄lis ẽat sit ho. ⁊ q̄lis dis
posuit. discutiendã ũnsciam. Ds omps cũ
beatitudo nec augi potuerit. quo p̄fũ ẽ.
nec minui. quo ẽ una ẽ. sola caritate. nulla
sua necessitate. rōnalẽ spm ẽauit. ⁊ cũ illo
bono q̄ ipse erat. ⁊ q̄ ipse beat̄ erat. partici
pem facẽt. Verũ q̄ ad felicitatis illi aug
mẽtũ p̄tinuit. ut grãm ẽdentis sui p̄ quã
glorificandus erat agnosceẽt. uoluit ipse
ẽdere p̄ ea in sua puritate p̄sistẽ. parti
cã corporeis indumẽtis ⁊ terrenis mansionib̄
copulans. mẽtẽ manifestã facẽ aduersę sensum

uegetare. h̄ſ q̄ p exemplo fuit̄ societa
tis quę uti ipsi ⁊ spm rōnalẽ i glorifica
tionẽ ẽdẽ p̄ficienda fuerat. p̄posito.
ũ uidel̄ostendẽt. q̄ ẽ erat in ẽdatione
cor̄ spũ. h̄ſ aliq̄d p̄ modũ futurus
erat ex dignone assũpt̄ spẽ ſ. Cũ p baut
g̃ ds potentia sua ⁊ grã ostendit. p̄mũ
fingẽdo hoĩnẽ. quẽ p ea exhibitur erat.
hoĩnẽ glorificando. ut sit homo.
q̄ si posuit ds ea disparẽ natura corpo
ris ⁊ animę aduna fedatione atq; ami
cicia cungẽ. neq; qua ei impossibile fu
it̄ rōnal̄ẽatẽ humilitatẽ licet longe
inferiorẽ ad suę gl̄ę participationẽ
sublimare. Rursus si ea gaudia ẽ.
⁊ tanta iocunditas sunt ista mortalis
q̄ ẽslat ex p̄senta spẽ in corpore cor
ruptibili. q̄nta iocunditas forte ex
q̄ tuũ gaudiũ una illa immortalis
ex p̄senta ditatis in spũ rōnali. Quia
g̃ imparem p exemplo unũ situs humi
lauit ẽ rōnal̄ spẽ usq; ad ẽsortiũ ẽtemi
corporis. ne forte h̄ p̄m addq̄situm ẽ
p̄ unẽ uidẽt. aduniẽ p unitatis di uti
p̄ modũ cũ eo de corpore glificato ad
ẽsortiũ illoq. q̄ i sua puritate p̄sistẽt
sublimaret. ut q̄ mnĩ ex dispensatio
ne ẽatoris sui accepit ẽdatis p grã
ẽdi p̄ modũ accipet glificandus. Sic
g̃ ẽdit̄ ds rōnal̄ spẽ q̄ ffecerat uaria
sorte partibꝫ omi p̄tem suo uoluntatis
suę disposuit. ut quos in sua puritate
relinq̄ret. sursũ in eo mansionẽ ẽsti
tuens. illos ũ q̄s corporib̄ ẽtemis socia
uerat deorsũ in terrena habitatione
disponens. Verũ q; regula p̄ponens
obedientię q̄ tenẽ illi ab eo ubi erant
n̄ cadẽt. ⁊ ish ab eo ũ erant ad id ubi

Part̄ vi.